

ת"פ 21391/10/14 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז תל-אביב נגד גדי אורן, שחר מסלטי, קארין אורן - זוכתה, משה שעשע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 21391-10-14 מדינת ישראל נ' אורן ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ד"ר שאול אבינור
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עידית ענתבי
פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי)

המאשימה

נגד

1. גדי אורן
- ע"י ב"כ עו"ד רצון דרחי
2. שחר מסלטי
- ע"י ב"כ עו"ד אברהם ג'אן
3. קארין אורן - זוכתה
4. משה שעשע
- ע"י ב"כ עו"ד יקי קהן

הנאשמים

גזר דין

א. רקע כללי:

1. ארבעת הנאשמים הואשמו לפניי בעבירות של החזקת סמים מסוכנים, בכמויות נכבדות ושלא לצריכה עצמית, לפי הוראות סעיפים 7 (א) ו-7 (ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים המסוכנים). נאשם 4 הואשם, בנוסף, בשלוש עבירות נלוות, שיפורטו בהמשך. לאחר הליך שמיעת ראיות רב היקף הורשעו נאשמים 1, 2 ו-4 בדין, בכל שיוחס להם, ואילו נאשמת 3 זוכתה.
2. כרקע כללי יש לציין שנאשם 1 ונאשמת 3 הינם בני זוג (להלן ביחד - בני הזוג אורן), המתגוררים יחד עם ילדיהם בבית פרטי בראשון-לציון (להלן - בית המגורים). נאשם 4 הינו בן אחותה של נאשמת 3, ונאשם 2 הינו חבר של נאשם 4. נאשם 1 הינו יליד שנת 1971 ונאשמים 2 ו-4 הינם ילידי שנת 1994.
3. עובדות האירועים מושא כתב האישום נקבעו בפירוט בהכרעת הדין, והמעין יעיין שם. בתמצית שבתמצית יצוינו כאן רק עיקרי העובדות הנדרשות לגזר הדין, כלהלן:
- הסמים המסוכנים (להלן - הסמים) הוחזקו בשתי מכולות (מס' 2229 ומס' 204) המצויות במתחם מכולות מגודר. במכולה 2229 הוחזקו 13.9 ק"ג נטו סמים, ב-15 שקיות ואקום. במכולה 204 הוחזקו 4.25 ק"ג נטו סמים, בחמש שקיות ואקום.

- מדובר בסמים מסוכנים איכותיים ויקרי ערך, מסוג קנבוס (מריחואנה מסוג "הידרו"), העשויים להימכר לצרכן הקצה במחיר של כמאה ₪ לגרם (להלן - הסמים).
- נאשמים 1 ו-4 הואשמו והורשעו בהחזקת הסמים בשתי המכולות, דהיינו: בהחזקת סמים במשקל כולל של למעלה מ-18 ק"ג נטו. נאשם 2 הואשם והורשע בהחזקת הסמים במכולה 204 בלבד.
- נאשם 4 נתפס על ידי שוטרים ביום 2.10.14, לאחר שנטל שקית סמים ממכולה 2229. נאשם 4 רכב באותה העת על אופנוע מסוג ימאהה טי-מקס (מ.ר. 53-756-78; להלן - האופנוע), ללא פוליסת ביטוח, ולא שעה להוראות שוטרים לעצור.
- לאחר מכן התחמק נאשם 4 משוטרים נוספים, נסע על האופנוע בדרך נמהרת ורשלנית כדי להתחמק ממעצר ולבסוף החליק ונפל מהאופנוע. כתוצאה מכך נגרמו לנאשם 4 חבלות וכן נגרם נזק לאופנוע.
- בנסיבות אלה הואשם נאשם 4 - והורשע בהכרעת הדין - גם בשלוש עבירות נלוות שעניינן נהיגתו באופנוע, כלהלן:
 - (1) נהיגה נמהרת ורשלנית שגרמה לתאונת דרכים - עבירה לפי הוראות סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
 - (2) נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי הוראות סעיף 62(2) יחד עם סעיף 38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן - פקודת התעבורה).
 - (3) נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף - עבירה לפי הוראות סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל-1970.
- 4. עוד יש לציין כי בסיפא לכתב האישום (המתקן בשלישית) נכללו שתי בקשות, ככל שהנאשמים יורשעו בדין: הבקשה **האחת**, לקבוע שהנאשמים הינם סוחרי סמים. הבקשה **השנייה**, לחילוט רכוש לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים. יש להדגיש, כי מדובר בבקשה לחילוט רכוש בשווי רב מאוד, בעיקר בכל הקשור לבני הזוג אורן (להלן - בקשת החילוט).
- נוכח הקביעות העובדתיות בהכרעת הדין והרשעת נאשמים 1, 2 ו-4 בדינם, נקבע בסיפא להכרעת הדין כי נאשמים אלה הינם סוחרי סמים. באשר לבקשת החילוט, בהתאם להוראות תקנה 4(ג) לתקנות הסמים המסוכנים (סדרי דין לעניין חילוט רכוש), תש"ן-1990, היא נדונה ומוכרעת בזה יחד עם גזירת העונש.
- 5. להשלמת התמונה העובדתית יש להוסיף ולציין כי בהכרעת הדין נדחו גרסאותיהם העובדתיות של שלושת הנאשמים. בהקשר זה יובהר, כי נאשמים 1 ו-4 העלו במהלך המשפט גרסה שתכונה להלן ה"סיפור על אלמוני". תמציתו של סיפור זה היא שנאשם 4 הוא מי שהחזיק בלעדית, כביכול, בכל הסמים מושא כתב האישום.
- לפי הסיפור, עקב התמכרות נטענת של נאשם 4 להימורים, הוא התדרדר ושקע בחובות כבדים לאדם אלמוני. בנסיבות אלה נאלץ נאשם 4 להיעתר לפנייתו של אותו אלמוני, אשר דרש ממנו כי יחזיק בעבורו את הסמים. בצר לו פנה נאשם 4 לדודתו, נאשמת 3, וביקש ממנה את המפתחות למכולה 2229, שנשכרה לצרכים אחרים לגמרי, והטמין בה את הסמים. על פי הסיפור, לנאשם 1 נודע רק בדיעבד שנאשם 4 אחסן את הסמים במכולה 2229. כמו כן לא היו לנאשם 1 כל קשר או ידיעה בעניין הסמים שהוחזקו במכולה 204.

6. ה"סיפור על אלמוני" נדחה במסגרת הכרעת הדין, וזאת על יסוד מכלול העובדות והנסיבות שהוכחו כדבעי בשלב שמיעת הראיות. בהכרעת הדין נקבע כי מדובר בסיפור מופרך וחסר משקל, שנועד לנסות ולמלט את נאשם 1 מאחריות על רקע בקשת החילוט רבת ההיקף.

להלן עיקר הקביעות המסכמות בעניין זה:

...כל הסיפור שסיפרו נאשמים 1 ו-4 בבית המשפט - החל מהימורים של נאשם 4 בסכומי עתק והלוואות בהיקף אדיר מאלמוני ללא כל ביטחונות, עבור בהפקדת סמים בשווי עצום בידי נאשם 4 על ידי אותו אלמוני, וכלה בהתפוגגות החובות העצומים הנטענים בדרך בלתי ידועה - הינו סיפור מופרך וחסר משקל. אין בסיפור זה כדי לעורר ולו ספק ספיקא באשמתם של נאשמים 1 ו-4 ואף יש יותר מקורטוב של עזות מצח בעצם העלאתו במסגרת עדויות על דוכן העדים בבית המשפט (ר' בפסקה 79 להכרעת הדין).

ובהמשך:

...נאשם 4 אינו נאשם שהחליט, במסגרת הליך שיפוטי בבית המשפט, לקחת אחריות על מעשיו, לנקות את מצפונו ולספר את כל האמת. למעשה, בדיוק ההיפך הוא הנכון: נאשם 4, חרף הודאתו בעיקר המיוחס לו ביקש בעדותו לנסות ולחלץ את שותפו הבכיר - נאשם 1 - מהתיק. יש להדגיש כי נאשם 4 הודה אך ורק באותן עובדות, העשויות לחלץ את נאשם 1 מהרשעה או למצער להקטין את היקף אחריותו, ותו לא. אפילו בעבירות השוליות יחסית... כפר נאשם 4 תוך מסירת גרסה המעוותת את העובדות כהווייתן, וממילא ברור שהוא לא שם את האמת בראש מעייניו או כנר לרגליו בעדותו בבית המשפט.

ראוי לציין, בהקשר זה, כי יש ממש בהערתה החריפה של ב"כ המאשימה, שלפיה אין להבין את גרסת נאשם 4 בבית המשפט אלא כניסיון "להציל את הכסף של המשפחה"; וזאת לרקעה של בקשת החילוט הגורפת, המתייחסת בעיקרה לרכוש של בני הזוג אורן (ר' בפסקאות 91-92 להכרעת הדין).

7. באשר להוכחת אשמתם של נאשמים 1 ו-4 בעבירות הסמים נקבע בהכרעת הדין, בסיכומי של דבר, כלהלן:

...העולה מכל המקובץ הוא כי אשמתם של נאשמים 1 ו-4, בכל העבירות שבהן הם הואשמו בכתב האישום שלפניי, הוכחה כדבעי. על פי הראיות ומכלול נסיבות העניין ברור לגמרי כי נאשמים 1 ו-4 פעלו יחדיו, בכל הקשור להחזקת הסמים, כאשר נאשם 1 הוא השותף הבכיר, דהיינו נותן ההוראות והאמצעים, ונאשם 4 הוא השותף הזוטא, ומבצע בין השאר שליחויות למיניהן (ר' בפסקה 93 להכרעת הדין).

8. בעניינו של נאשם 2 נדחו הטענות שהוא העלה, שלפיהן הוא כלל לא היה שותף לעבירות הסמים ואך עשה טובה לחברו, נאשם 4, בכך ששכר בעבורו את מכולה 204. עוד נקבע, במישור היסוד הנפשי הנדרש לעבירה, כי בעניינו של נאשם 2 לא התקיימה "עצימת עיניים" גרידא אלא מודעות של ממש למעשה העבירה.

בנסיבות אלה גם נדחו טענותיו של נאשם 2 שלפיהן בפרשה זו הוא היה, כביכול, גורם תמים שנוצל בידי עבריינים (ר' בפסקאות 123-127 להכרעת הדין).

בקשת החילוט:

ב.

9. כתב האישום כולל כאמור בקשת חילוט, המופנה בעיקרה כלפי בני הזוג אורן ונאשם 4. באשר לבני הזוג אורן, מדובר בבקשת חילוט בהיקף גדול מאוד, המתייחסת לנכסים ורכוש נוסף כלהלן:
- (א) נכסי דלא נידי - בית המגורים ודירה נוספת (להלן - הדירה), הרשומים על שם בני הזוג אורן.
- (ב) כספים וחשבונות בנק - בעיקר כספים בחשבונות בנק הרשומים על שם נאשמת 3 ועל שם גב' ציפורה אדרי, אמה של נאשמת 3.
- (ג) כלי רכב - האופנוע, שעליו כזכור נמלט נאשם 4 מהשוטרים, הרשום על שם נאשם 1. בנוסף, רכב מסוג B.M.W., הרשום על שם נאשמת 3.
- (ד) רכוש נוסף - אביזרים אלקטרוניים שונים, שנתפסו במהלך חיפוש שנערך בבית המגורים.
10. באשר לנאשם 4 בקשת החילוט עניינה ברכב פרטי מסוג הונדה סיוויק (מ.ר. 81-675-67; להלן - רכב ההונדה) הרשום על שמו, כסף מזומן בסך ₪ 1,245, שנתפס על נאשם 4 בעת מעצרו, וכן מכשירים אלקטרוניים - שני אייפדים ושני לפטופים - שנתפסו בחיפוש בביתו של נאשם 4.
- באשר לנאשם 2 התבקש חילוט משקל אלקטרוני.

בקשת החילוט בעניין בני הזוג אורן - דיון והכרעה:

(1)

11. בקשת החילוט בעניין הרכוש, הרשום על שם בני הזוג אורן, הינה כאמור בהיקף גדול מאוד וניתן אף לומר יוצא דופן, ומתייחסת לכל רכושם הרשום של בני הזוג. מטבע הדברים הרחיבו אפוא הצדדים בהבאת ראיותיהם וטענותיהם בבקשה זו. כפי שהסתבר במהלך הדיונים, בקשת החילוט בעניין בני הזוג אורן מעוררת שאלות משפטיות שונות, שיש להן פנים לכאן ולכאן. בנסיבות אלה הגיעו הצדדים, בסופו של דבר, להסכמות בעניין הבקשה.
12. על פי הסכמות אלה, הדירה והאופנוע יחולטו בחילוט לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים, ואילו יתר הרכוש שפורט בבקשה לא יחולט ויושב לבני הזוג אורן, ככל שנתפס. ההסכמות כללו גם את העניינים הבאים:
- בקשה מבית המשפט לציין בגזר הדין כי חזקה על רשות המסים שתתחשב, במסגרת ההליכים האזרחיים נגד בני הזוג אורן, בשווי הרכוש שחולט על פי ההסכמות הנ"ל.
 - בקשה להתחשבות בעת גזירת הקנס בשווי הרכוש שחולט, כמו גם במסגרת כלל השיקולים לעונש.
 - בקשה כי עונש הפסילה לנאשם 1 יהא רק מותנה.
13. נוכח הדברים שנאמרו לעיל אודות בקשת החילוט בעניינם של בני הזוג אורן, טוב עשו ב"כ הצדדים כאשר הגיעו להסכמות אלה. יוטעם, כי מדובר בהסכמות שהן בגדר הסביר ולפיכך ניתן להן בזה תוקף של החלטת בית משפט.
14. אשר על כן אני מורה כדלקמן:
- (א) האופנוע (מ.ר. 53-756-78) והדירה (נכס ברחוב האורגן 9/11, ראשון-לציון, הידוע גם כגוש 5182 חלקה 6, הרשום על שם בני הזוג אורן) מחולטים בזה בחילוט לפי הוראות פקודת

הסמים המסוכנים.

- (ב) יתר הרכוש המופיע בבקשת החילוט בעניינם של בני הזוג אורן לא יחולט. רכוש התפוס בידי הרשויות יושב, וכל צו זמני בעניין זה יבוטל ויימחק מכל מרשם בו הוא מופיע.
- (ג) חזקה על רשות המסים, בכל הליך אזרחי נגד בני הזוג אורן, שתביא בחשבון את שווי הרכוש שחולט לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים, כאמור בסעיף-קטן (א) דלעיל.

(2) בקשת החילוט בעניין נאשם 4 - דיון והכרעה:

15. להבדיל מבקשת החילוט בעניינם של בני הזוג אורן, בקשת החילוט בענייניו של נאשם 4 אינה מעוררת כל שאלה עקרונית. הרכוש המצוין בבקשה נכנס באופן מובהק לגדרי החזקה החלה על רכוש של מי שהוכרז כסוחר סמים, אשר מוגדרת בהוראות סעיף 31(6) לפקודת הסמים המסוכנים.
16. נטל ההוכחה בבקשה זו רובץ אפוא על כתפי נאשם 4. טענת נאשם 4 היא, כי רכב ההונדה נרכש בעבורו על ידי אמו, "לאחר שנפתחה קופת גמל שאמי חסכה עבורי" (ר' בסעיף 2 לתצהירו). הטענה נתמכה גם בתצהיר של אמו של נאשם 4, ושניהם - נאשם 4 ואמו - אף נחקרו בנושא זה בבית המשפט. דא עקא, שבעדותה של האם הסתבר כי מדובר בשתי קופות גמל, שנפתחו במועדים שונים, ושהסכומים המדוברים בהן אינם מגיעים לשווי הרכב, אשר נרכש בסכום של 59,000 ₪ (ר' בפרוטוקול, עמ' 288 שורה 22).
17. בנסיבות אלה ברור, כי נאשם 4 רחוק מרחק רב מסתירת החזקה, אשר על פי הדין פועלת לחובתו. הוסף לכך את טיעוני ב"כ המאשימה המקובלים עליי - הן לעניין העובדה שלא הוצגה בבית המשפט כל ראיה ישירה על מעורבות האם בהליך רכישת רכב ההונדה, בין בהעברה כספית ישירה ובין במסמך אחר; והן לעניין היעדר מהימנותו של נאשם 4, כפי שנקבע גם במסגרת הכרעת הדין - והמסקנה המתבקשת היא כי בקשת החילוט בעניין רכב ההונדה הינה בקשה המבוססת כדבעי.
18. דומה כי ב"כ נאשם 4 ער לקושי מולו ניצב מרשו בבקשה לחילוט רכב ההונדה ועל כן הציע, בתבונתו, שבית המשפט יסתפק בחילוט הסכום של 13,000 ₪, סכום שאותו הפקיד בזמנו נאשם 4 בהליכי הביניים חלף תפיסת הרכב. יחד עם זאת, הצדדים לא הגיעו להסכמות בנקודה זו ואין כל נימוק משפטי מבורר העשוי להצדיק הקלה שכזו עם נאשם 4. בהקשר זה יש להזכיר כי נאשם 4 הורשע בהחזקת סמים איכותיים בכמות נכבדה ובשווי רב ביותר, העולה עשרות מונים על שווי רכב ההונדה, ועל כן אין כל הצדקה להימנע מחילוטו של רכב זה.
19. אשר על כן אני מורה בזה על חילוט רכב ההונדה (מ.ר. 81-675-67), הרשום על שמו של נאשם 4, בחילוט לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים. באשר ליתר הרכוש (כסף מזומן בסך 1,245 ₪ וארבעה מכשירים אלקטרוניים) לא נשמע לפניי טיעון קונקרטי מפי ב"כ המאשימה, ועל כן אני מורה על השבתו לנאשם 4.
20. לבסוף, בעניין הבקשה לחילוט המשקל האלקטרוני של נאשם 2, נוכח העובדה שמדובר במכשיר העשוי לשמש כלי לביצוע עבירות סמים, כמו גם בהיעדר התנגדות מטעם ב"כ נאשם 2, אני מורה בזה על חילוטו.

ג. תסקירי שירות המבחן:

21. נוכח גילם הצעיר של נאשמים 2 ו-4 - כזכור, ילידי שנת 1994 - הוריתי על הכנת תסקירי קצין מבחן בעניינם.

(1) נאשם 2:

22. תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 מתאר בהרחבה את נסיבות חייו הקשות. נאשם 2 גדל בצלם של הורים בתפקוד לקוי: אב שנעדר מהבית ולא יכול היה לשמש גורם תומך בעבור ילדיו, ואם הסובלת מלקות נפשית קשה. נאשם 2 נטה בצעירותו להיגרר אחר גורמים שוליים. לדבריו הוא סבל מקשיי קשב וריכוז, אם כי השלים 12 שנות לימוד ורף לימודי תעודה בחשמלאות. נאשם 2 ערק מהצבא, נשפט עקב כך בבית דין צבאי לעונש מאסר בפועל (כעולה מגיליון הרשעות קודמות שהיה לפני שירות המבחן) ופוטר מהשירות הצבאי.

23. בשירות המבחן נטל נאשם 2 אחריות חלקית על מעשיו וציין כי רק בהמשך התפתחות הדברים נודע לו על השימוש במכולה לצרכי עבירה, או אז שיתף פעולה מתוך רצון להשיג כסף קל. יחד עם זאת, בנסיבות העניין ובהעדר תיקי מב"ד נוספים או שימוש בסמים (על פי בדיקות שתן) התרשם שירות המבחן כי נאשם 2 יכול להפיק תועלת מהשתלבות בהליך טיפולי, המיועד לצעירים עוברי חוק.

נאשם 2 הביע נכונות לכך ואף השתלב בהליך הטיפול באופן חיובי, כפי שתואר בתסקיר משלים ששירות המבחן הכין ביוזמתו. שירות המבחן המליץ אפוא בעניינו של נאשם 2 על דרך שיקום חלף דרך ענישה, דהיינו: העמדת נאשם 2 במבחן, בצד שירות לתועלת הציבור של 180 שעות.

(2) נאשם 4:

24. תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 4 תיאר את נסיבות חייו, הקשות אף הן. אביו של נאשם 4, שכיום אינו עובד, ריצה בעברו מאסרים בגין עבירות אלימות. נאשם 4 אף תיאר את האווירה בבית הוריו כרוויית אלימות, בעיקר מילולית, כלפי האם. הוריו של נאשם 4 נפרדו לפני כחמש שנים והקשר בין נאשם 4 לבין אביו אינו רציף.

נאשם 4 אמנם סיים 12 שנות לימוד בתיכון מקצועי, במגמת מכונאות רכב, אך לא גויס לצבא, לדבריו על רקע אי התאמה. בשנת 2015 התחתן נאשם 2, ולבני הזוג נולד תינוק, שכיום הינו בן מספר חודשים. נאשם 4 דיווח על כך שאשתו סובלת ממחלה נוירולוגית, ותיאר את הקשר הזוגי כמאופיין בתקשורת טובה.

25. נאשם 4 מסר לשירות המבחן כי מגיל 18 הוא עובד בעבודות מזדמנות בשיפוצים ובגינות, וכך נכתב בתסקיר. אין בתסקיר התייחסות לגרסת נאשם 4 בבית המשפט, שלפיה הוא מתפרנס משיפודיה שפתח בעזרת המשפחה (ר' בפסקה 50 להכרעת הדין). באשר לעבירות שבהן הורשע בהכרעת הדין נטל נאשם 4 אחריות בפני שירות המבחן. יחד עם זאת, נאשם 4 הוסיף וסיפר לשירות המבחן את ה"סיפור על אלמוני" - כרקע וכתירוץ לביצוע העבירות - חרף העובדה שהסיפור נדחה במסגרת הכרעת הדין כסיפור מופרך וחסר משקל.

26. למרבה הצער נראה כי הכרעת הדין, אשר ניתנה מספר חודשים קודם להכנת התסקיר, לא עמדה לנגד עיני קצינת המבחן בעת עריכת התסקיר. כתולדה מתקלה זו, התסקיר מצוין "חוסר יציבות

תעסוקתית" של נאשם 4, ללא כל התייחסות לעסק השיפודיה. יתר על כן, לא זו בלבד שאין בתסקיר כל התייחסות לבעייתיות ב"סיפור על אלמוני", אלא שהתסקיר ממליץ על העמדת נאשם 4 במבחן לצורך טיפול בבעיית התמכרות להימורים הנטענת על יסוד ה"סיפור על אלמוני".

יוטעם בהקשר זה, כי אף מתוך התסקיר עצמו לא ניתן ללמוד מהו הבסיס הראייתי לטענה שנאשם 4 אמנם סובל מהתמכרות להימורים, קל וחומר שטיפול בבעיה נטענת זו עשוי להפחית את הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות על ידו (בהקשר זה ר' גם הדיון בפסקה 57 שלהלן).

ד. הראיות לקביעת העונש ותמצית טיעוני ב"כ הצדדים:

(1) ראיות וטיעוני המאשימה:

27. כראיות לקביעת העונש הגישה ב"כ המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של נאשם 1 (הוגש וסומן ע/1) וכן את גזר הדין בעניין הרשעתו הקודמת האחרונה, שבגינה נשפט לעונש מאסר בפועל במהלך תקופת מעצרו בתיק דנא (ת.פ. 29789-11-12, מבית משפט זה. הוגש וסומן ע/2). כעולה מתסקיר המבחן בעניינו של נאשם 2, נאשם זה נשפט בעבר בבית דין צבאי בגין עבירה צבאית, אך ב"כ המאשימה לא הגישה לפניי - ובדין - ראיות בעניין.

28. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על נסיבות החומרה העולות מקביעות הכרעת הדין, דהיינו:

(א) החזקת סמים בכמויות גדולות, כשהסמים מחולקים לשקיות וארוזים בוואקום, במשקל כולל של למעלה מ-18 ק"ג נטו.

(ב) החזקת סמים איכותיים ויקרי ערך, בשווי כולל עצום.

(ג) פעולה עבריינית מתוכננת ומושכלת של הנאשמים, כפי שנקבע בהכרעת הדין.

(ד) החזקת הסמים למטרות הפצה, כפי שנלמד גם מנסיבות תפיסתו של נאשם 4.

מדובר אם כן, כך לשיטת ב"כ המאשימה, בנסיבות חמורות במיוחד גם בהתייחס לעבירות סמים.

29. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה בעניין הערכים החברתיים, הנפגעים כתוצאה מביצוע של עבירות סמים, ובהם שלום הציבור, ביטחון ובריאותו. לדידה, נוכח נסיבות החומרה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה במקרה זה גבוהה. בהקשר זה הפנתה ב"כ המאשימה לקביעה הפסיקתית כי העבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בפרט כאשר מדובר בכמויות סמים גדולות, הינה אחותה-התאומה של עבירת הסחר; ומכאן החומרה שבמקרה דנא. ההלכה הפסוקה אף קובעת כי יש להשית ענישה מחמירה על כל חוליות שרשרת הפצת הסמים, ובכגון דא יש ליתן בכורה למטרות ההרתעה והגמול.

30. ב"כ המאשימה ציינה כי לא מצאה מקרה בפסיקה שנסיבותיו תואמות לפרשה דנא. היא הפנתה לפסיקה שניתן לקבל השראה ממנה, שמתוכה יש לצייין את שני אלה (לעניין רכיב הענישה של מאסר בפועל):

ע"פ 9210/11 מגירה נ' מדינת ישראל (19.11.12), שם דובר בהחזקת סמים מסוג חשיש, במשקל של 8 ק"ג, שלא לצריכה עצמית, וכן עבירות של עסקה אחרת בסמים ושיבוש הליכי משפט. דובר

בהרשעה על פי הודאה במסגרת הסדר, ללא הסכמות לעניין העונש. בבית המשפט העליון אושר עונש שכלל, ברכיב המאסר בפועל 48 חודשי מאסר.

רע"פ 2557/12 **פרדי נ' מדינת ישראל** (5.4.12), שם דובר בהחזקת סמים מסוג חשיש, במשקל של 10.45 ק"ג, שלא לצריכה עצמית, וכן בעבירה של הסתייעות ברכב לביצוע פשע. דובר בהרשעה על פי הודאה. בית משפט השלום השית עונש מאסר של שישה חודשי מאסר, לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והשית עונש של 14 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות הערעור, שהוגשה לבית המשפט העליון, נדחתה.

31. בסיכומו של דבר עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 48 חודשי מאסר בפועל, וזאת בעניינם של נאשמים 1 ו-4. ב"כ המאשימה לא ביקשה לערוך אבחנה בין נאשמים אלה ולא עתרה למתחם מחמיר יותר בעניינו של נאשם 1. בעניינו של נאשם 2 עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

32. באשר לגזירת עונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם הבחינה ב"כ המאשימה בטענותיה בין הנאשמים. בעניינו של נאשם 1 הדגישה ב"כ המאשימה את עברו הפלילי המכביד, הכולל 13 הרשעות קודמות. במיוחד התעכבה ב"כ המאשימה על הרשעתו הקודמת האחרונה של נאשם 1. באותו מקרה הוצהר מטעם נאשם 1, וגם על ידי נאשם 1 עצמו, אודות כוונתו להשתקם ולשנות דרכיו, ואף ניתנה לו הזדמנות לכך בדמות העמדה במבחן וצו של"צ. והנה, חודשים ספורים לאחר מכן החל נאשם 1 בביצוע העבירות דנא. עקב מעצרו בתיק זה, הופקעו המבחן והשל"צ ונאשם 1 נשפט בגין התיק האמור לעונש מאסר בפועל בן 8 חודשים, שאותו ריצה במהלך תקופת מעצרו.

33. בנסיבות אלה ביקשה ב"כ המאשימה לדחות כל התחשבות בנסיבותיו האישיות של נאשם 1, לרבות טענותיו החוזרות ונשנות בדבר הדאגה שהוא דואג לילדיו. לשיטתה, נאשם 1 כבר מיצה את התחשבות בתי המשפט בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות, ואין מקום לשוב ולהתחשב בהן כאשר נאשם 1 עצמו שב ומבצע עבירות חמורות. על רקע זה, ותוך התחשבות בקביעות בית המשפט בהכרעת הדין בדבר ההיררכיה העבריינית שהתקיימה בין הנאשמים, עתרה ב"כ המאשימה לגזירת עונשו של נאשם 1 ברף העליון של המתחם. עוד עתרה ב"כ המאשימה לענישה נלווית של מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה וקנס כספי, וזאת במקביל ובנוסף לבקשת החילוט בעניינו.

34. בעניינו של נאשם 2 ציינה ב"כ המאשימה גם את נסיבות הקולה: החזקת סמים בהיקף מופחת ביחס לנאשמים 1 ו-4, גיל צעיר והיעדר עבר פלילי. יחד עם זאת, עדיין מדובר בעבירת סמים בהיקף גדול, על כל החומרה הרבה שבכך, ועל כן המלצת שירות המבחן - שהינה לשיטתה מקלה בצורת יוצאת דופן - אינה מתיישבת עם האינטרס הציבורי ויש לדחותה. בסיכומו של דבר עתרה ב"כ המאשימה לגזור את דינו של נאשם 2 ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. עוד עתרה ב"כ המאשימה להשתת ענישה נלווית של מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה וקנס כספי.

35. לבסוף, בעניינו של נאשם 4 עתרה ב"כ המאשימה לענישה שמעט למעלה מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם לו עתרה. ב"כ המאשימה הדגישה כי נאשם 4 סיפר לשירות המבחן את ה"סיפור על אלמוני", על אף שהסיפור נדחה בהכרעת הדין. לשיטתה, בנסיבות אלה - ועל אף שאין לנאשם 4 הרשעות קודמות - אין כל מקום לקבל את ההמלצות המקלות של שירות המבחן בעניינו של נאשם 4.

שאינן מתאימות לעובדות שהוכחו. נאשם 4 אמנם הודה, מתחילת הדרך, בהחזקת הסמים, דהיינו העבירה העיקרית והחמורה שבה הואשם. יחד עם זאת, מדובר בהודאה לכאורה גרידא, שכן הגרסה שהעלה נאשם 4 בעדותו בבית המשפט נועדה לחלץ את נאשם 1 ונדחתה על ידי בית המשפט כלא אמינה. בנסיבות אלה, אין לראות את דינו של נאשם 4 כדינו של מי שהודה הודאת אמת ונטל אחריות על מעשיו, ועל כן עונשו צריך להיות מעל הרף התחתון.

36. עוד עתרה ב"כ המאשימה, גם בעניינו של נאשם 4, להשתתף ענישה נלווית של מאסר מותנה וקנס כספי, וזאת במקביל ובנוסף לבקשת החילוט בעניינו. ב"כ המאשימה הדגישה כי נאשם 4 הורשע גם בעבירות התעבורה ועל כן עתרה להשית עליו פסילה בפועל ועל תנאי של רישיון הנהיגה.

(2) ראיות וטיעוני נאשם 1:

37. ב"כ נאשם 1 הגיש מספר ראיות לעניין העונש, הנוגעות למצבו האישי והכלכלי של נאשם 1. כפי שהתברר עוד במהלך שמיעת הראיות, לבני הזוג אורן ישנם שני ילדים קטנים. עם זאת, נישואיו של נאשם 1 לנאשמת 3 הם נישואים שניים וגרושתו של נאשם 1, שהעידה עוד במסגרת שמיעת הראיות, סיפרה על שני ילדים נוספים, שהגדול בהם "מוגדר כאוטיסט עם פיגור קשה" (ר' בפרוטוקול, עמ' 177 שורה 9). ב"כ נאשם 1 הוסיף והגיש בעניין זה, במסגרת הטיעונים לעונש, את סיכום האבחון בעניינו של הבן הנ"ל (ר' 5/ס), והדגיש את הקשר המיוחד של נאשם 1 עם כל ילדיו, הקשורים אליו ותלויים בו. הילדים כבר ניזוקו ממעצרו של נאשם 1 ופגיעה זו תגדל עם הטלת עונש מאסר על נאשם 1.

38. עוד הגיש ב"כ נאשם 1 מסמך בעניין הקשיים, עמם מתמודד בנם הקטן של בני הזוג אורן על רקע מעצרו של נאשם 1 (3/ס). כמו כן הגיש מסמכים בעניין מצבו הכלכלי של נאשם 1, לרבות שומה בהיקף של מיליוני ₪ אשר נערכה בעקבות ובהמשך לחקירה בפרשה דנא (ר' 2/ס). ב"כ נאשם 1 הדגיש, בהקשר זה, כי נאשם 1 ספג מכה כלכלית אנושה עקב תיק זה, כאשר בנוסף לבקשת החילוט, הדקונית לשיטתו, נאשם 1 גם יצטרך בהמשך להתמודד עם השומה שנערכה לו כאמור.

39. ב"כ נאשם 1 ער כמובן לעברו הפלילי של נאשם 1. יחד עם זאת, כך לשיטתו, לא מדובר בעבר מכביד משום שלא מדובר בעבר הרלוואנטי לעבירות הסמים שבהן הורשע נאשם 1 כאן. בעברו של נאשם 1 הרשעה אחת בלבד בעבירות סמים, ומדובר בהרשעה משנת 1996 דהיינו: מלפני כעשרים שנה.

40. עוד הדגיש ב"כ נאשם 1 את התנהגותו הטובה של נאשם 1 במהלך תקופת המעצר. בבית המעצר נמצא נאשם 1 בקשר אינטנסיבי עם העובדת הסוציאלית ומשתתף בקבוצת פסיכודרמה. בנוסף, נאשם 1 מתפקד כחונך, ובאופן חיובי, החל מחודש פברואר 2015 (ר' אסופת המסמכים נ/6).

41. ב"כ נאשם 1 ביקש אפוא להקל ככל האפשר בדינו של נאשם 1. לעניין מתחם העונש ההולם עתר ב"כ נאשם לקביעתו בין 6 חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל. ב"כ נאשם 1 הפנה בהקשר זה לאסופת פסיקה, שאותה הגיש (ר' במסגרת בקשה מס' 63).

42. לבסוף נאשם 1, בדברו האחרון לעונש, ביקש את התחשבות בית המשפט בו ובילדיו, והרחיב בתיאור נסיבות חיי בנו הסובל. נאשם 1 ציין כי הוא יודע שעשה הרבה טעויות בחייו, שפגעו בו

ובמשפחתו, ובעיקר בילדיו. יחד עם זאת, והגם שנאשם 1 הודה בטעויות שעשה גם בפרשה דנא, הוא הוסיף וטען שאינו סוחר סמים והדגיש כי את הרכוש שהמדינה מבקשת לחלט הוא הרוויח בעבודה קשה, מאז ימי ילדותו.

(3) טיעוני נאשם 2:

43. ב"כ נאשם 2 התמקד בטיעונו בנסיבות חייו הקשות של נאשם 2, אשר - כעולה גם מתסקירי שירות המבחן שנערכו בעניינו - גדל ללא אב מתפקד ובצל אם חולה בנפשה. נאשם 2 נאלץ על כן לסייע בפרנסת המשפחה והתחיל לעבוד בגיל צעיר. ב"כ נאשם 2 הדגיש את התרשמותו החיובית של שירות המבחן, אשר השתכנע ברצונו הכן והאמתי של נאשם 2 לערוך שינוי של ממש באורחות חייו, ואף שילב את נאשם 2 בקבוצה טיפולית בה נאשם 2 מתמיד בהשתתפותו ומתקדם בטיפול.

44. באשר למתחם העונש ההולם הדגיש ב"כ נאשם 2 את חלקו המצומצם של נאשם 2 בפרשה דנא ועתר למתחם שהרף התחתון שלו הינו מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודת שירות, והרף העליון שלו הינו כעתירת ב"כ המאשימה. ב"כ נאשם 2 חזר וטען כי מקרהו של נאשם 2 הוא מקרה בו ראוי ליישם את הוראות סעיף 40ד לחוק העונשין ולבכר שיקולי שיקום על פני שיקולי ענישה. ב"כ נאשם 2 עתר אפוא לחריגה לכף קולה ממתחם העונש ההולם, אף לשיטתו, ולקביעת עונשו של נאשם 2 לפי שיקולי שיקומו. בהקשר אחרון זה הפנה ב"כ נאשם 2 לפסיקה ענפה, העוסקת בחשיבות שיקולי שיקום, וביקש ליישם עקרונות אלה בעניינו הספציפי והקונקרטי של נאשם 2.

45. לבסוף נאשם 2, בדברו האחרון לעונש, ביקש את התחשבות בית המשפט. נאשם 2 תיאר הן את נסיבות החיים הקשות בהן גדל והן את דרך השיקום הארוכה שעשה בזמן האחרון. נאשם 2 הדגיש כי הוא משתתף בהליך טיפולי וכי הוא מצוי כיום במקום אחר מזה שהיה בו בעת ביצוע העבירות, שלעולם לא יחזור עוד על ביצוען.

(4) טיעוני נאשם 4:

46. ב"כ נאשם 4 פתח את טיעונו בתיאור המלצות שירות המבחן, תוך הפנייה לפסיקה המדגישה את חשיבותן של המלצות אלה, שניתנו על רקע הליך טיפולי ממושך בו לקח נאשם 4 חלק בשנתיים האחרונות. ב"כ נאשם 4 ער כמובן לכך שבית המשפט דחה את ה"סיפור על אלמוני" כהסבר וכרקע לביצוע העבירות, אך עדיין לשיטתו לא נקבע בהכרעת הדין שנאשם 4 כלל לא עסק בהימורים או לא היה מכור להימורים.

בהקשר זה הדגיש ב"כ נאשם 4 כי נאשם 4 שוחרר בתנאים מגבילים לאחר הגשת כתב האישום, ובמסגרת זו הוא השתתף בהליך הטיפול האמור. תסקיר קצין המבחן שהוגש אינו מתבסס אפוא על שיחה אחת בלבד - המתוארת ברישא לתסקיר - אלא גם על היכרות ממושכת ומעמיקה, שבמהלכה שירות המבחן ליווה את נאשם 4 בהליכי טיפול ושיקום.

47. באשר למתחם העונש ההולם עתר ב"כ נאשם 4 לקביעת מתחם עונש הולם מקל בהרבה מזה לו טענה ב"כ המאשימה, שהרף התחתון שלו הינו במאסר בפועל שניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות. ב"כ נאשם 4 אף מתח ביקורת על רוחב המתחם לו טענה ב"כ המאשימה, שאינו מקובל בפסיקה,

והדגיש כי נוכח הרף התחתון לו טענה ב"כ המאשימה הרף העליון של המתחם צריך להיות נמוך בהרבה מ-48 חודשי מאסר בפועל.

48. ב"כ נאשם 4 הרחיב בתיאור נסיבותיו האישיות של נאשם 4, אדם צעיר, נשוי, ללא כל עבר פלילי, שילדו הראשון נולד לפני מספר חודשים במהלך ניהול המשפט. אשתו של נאשם 4 סובלת ממחלה מסוימת - שאוזכרה גם בתסקיר שירות המבחן - ועקב כך אף היו סיבוכים בלידה. כיום מתגורר נאשם 4 עם אשתו אצל הוריה, המשמשים כמסגרת משפחתית נורמטיבית ותומכת, וזאת לאחר שבעקבות העבירות דנא הבין נאשם 4 כי עליו לשנות את אורחות חייו. בנסיבות אלה, כך לעתירת ב"כ נאשם 4, ראוי ומוצדק לבכר בעניינו נאשם 4 שיקולי שיקום על פני שיקולי ענישה.

49. עוד הדגיש ב"כ נאשם 4 את הודאתו של נאשם 4 בהחזקת הסמים, דהיינו, כשיטתו, הודאה בהיקף של "98%" ממה שיוחס לנאשם 4 בעובדות כתב האישום. מדובר אפוא בנאשם שהודה-למעשה במעשיו ונטל אחריות עליהם, ויהיה זה אך נכון וצודק להתייחס אליו בדרך זו. ב"כ נאשם 4 ביקש אפוא להקל ככל האפשר בעונשו של נאשם 4. נאשם 4 עצמו ציין, בדברו האחרון לעונש, שאין לו מה להוסיף.

ה. דין והכרעה:

(1) קביעת מתחמי העונש ההולמים והאפשרות לחריגה לכף קולה מהם:

50. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל אירוע עברייני שבגיניו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין.

קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

51. הפסיקה חזרה והדגישה את חומרתן הרבה של עבירות הסמים, בפרט כאשר מדובר כבעניינו בכמויות גדולות ובסמים איכותיים, ובהיבט זה מקובלים עליי טיעוני ב"כ המאשימה בעניין הערכים החברתיים הנפגעים מביצוען של עבירות סמים. אכן, הפסיקה קבעה לא אחת כי נגע הסמים הוא בבחינת מכת מדינה שיש להילחם בה. בהקשר זה יש עוד להזכיר, כי בנוסף לפגיעה בערכים חברתיים מוגנים, עבירות הסמים הן אף גורם מחולל פשיעה ועומדות במקרים רבים ברקע ביצוען של עבירות אחרות, לרבות בתחומי הרכוש והזנות, ומכאן שחומרתן כפולה ומכופלת.

52. הפסיקה בעבירות סמים הינה רחבה וענפה, אך נסיבותיו של תיק זה הינן ייחודיות לו. באשר למדיניות הענישה הנהוגה, מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה כי הפסיקה שאלה היא הפנתה - ותוארה לעיל - עשויה להוות מקור השוואתי לעניינו ועל כן, באופן עקרוני ובכפוף לאמור להלן, אני מקבל את טיעוניה לעניין מתחמי העונש ההולמים. יחד עם זאת, שגגה נפלה בטיעון ב"כ המאשימה בעניינם של נאשמים 1 ו-4. מחד גיסא ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם לזה לשני נאשמים אלה, אך מאידך גיסא ביקשה להחמיר עם נאשם 1 בתוך מתחם העונש ההולם בשל מעמדו וחלקו הבכיר במסגרת ביצוע העבירה. דא עקא, ש"חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה" הינו חלק מהנסיבות

הקשורות בביצוע העבירה וממילא רלוואנטי לקביעת מתחם העונש ההולם עצמו, להבדיל מגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה (ר' בהוראות סעיף 40ט(א)(2) לחוק העונשין).

53. ברם, כלל נקוט בידינו שאין בית המשפט שם עצמו קטגור, והדברים נכונים גם במישור קביעת מתחם העונש ההולם. עמד על כך לאחרונה כב' השופט צ' זילברטל, באומרו:

בית המשפט רשאי, ואולי אף חייב, להביע דעתו כשהוא סבור שהמתחם הנטען על-ידי המאשימה אינו הולם, אך מכאן ועד לקביעה אופרטיבית של מתחם מחמיר יותר הדרך ארוכה, ומהלך כזה שמור למקרי קיצון נדירים של עמדה תביעתית בלתי סבירה בעליל (ע"פ 5611/14 אבו עוואד נ' מדינת ישראל (8.5.16), בפסקה 8 לפסק הדין).

נוכח האמור לעיל, ברור לגמרי כי במקרה דנא מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 היה צריך להיות מחמיר יותר מהמתחם לו טענה ב"כ המאשימה ולהתחיל ב-18 חודשי מאסר בפועל לפחות. יחד עם זאת, לא מדובר בפער קיצוני המצדיק חריגה לחומרה מטיעון ב"כ המאשימה, הגם שיש בטיעון זה משום הקלה ממשית עם נאשם 1.

54. לבסוף, באשר לקביעת מתחם העונש ההולם בענינים של נאשמים 1 ו-4 יש להוסיף ולציין כי מקובל עלי טיעונו של ב"כ נאשם 4, שלפיו מתחם העונש ההולם לו עתרה ב"כ המאשימה הינו רחב מדי, ועל כן הרף העליון לו עתרה ב"כ המאשימה הינו מחמיר מדי בהשוואה לרף התחתון.

55. אשר על כן - ולאור כל השיקולים שנמנו ופורטו לעיל, לרבות בהתייחס למדיניות הענישה הנהוגה - אני קובע את מתחמי הענישה כלהלן:
בענינים של נאשמים 1 ו-4 - בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.
בענינו של נאשם 2 - בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

56. ב"כ נאשמים 2 ו-4 עתרו עוד, ובכל מקרה, לחריגה לכף קולה ממתחמי העונש ההולמים, וזאת משיקולי שיקום. ואכן, שיקולי שיקום חשובים המה, והמחוקק הסמיך מפורשות את בתי המשפט לחרוג במקרים המתאימים לכף קולה ממתחמי העונש ההולמים, לבכר שיקולי שיקום על פני שיקולי ענישה ולקבוע את עונש של נאשם לפי שיקולי שיקומו; והכל כאמור בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין.

יחד עם זאת, כפי שנפסק לא אחת, שיקולי שיקום אינם חזות הכל, מה גם ששיקולי ענישה אינם עומדים בהכרח בסתירה לשיקולי שיקום: הליך של שיקום יכול שיעשה במקביל ובד בבד לצד ענישה ואף במסגרת ריצוי עונש של מאסר בפועל. מכל מקום, כאשר עסקינן בעבירות סמים - במיוחד כשמדובר בכמויות גדולות ביותר של סמים איכותיים - האינטרס הציבורי מחייב הטלת ענישה גמולית ומרתיעה שתכלול רכיב של מאסר בפועל ממש, מאחורי סורג וברח. אין כל אפשרות, במקרה בנסיבות כגון דא להסתפק בהעמדה במבחן או הטלת עונש של של"צ, או אפילו מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, והדברים אינם עולים בקנה אחד עם האינטרס הציבורי.

57. בענינו של נאשם 4 ראוי גם לחזור ולהדגיש את דחיית "הסיפור על אלמוני" כמופרך וחסר משקל במסגרת הכרעת הדין. אמנם, ובענין זה יש לקבל במידה מסוימת את טיעון ב"כ נאשם 4, הקביעות בהכרעת הדין אינן שוללות את האפשרות שנאשם 4 אמנם הימר מדי פעם. ואולם, לא בכך עסקינן כאן, אלא בטענת נאשם 4 להתמכרות להימורים - הדורשת הליך טיפולי-שיקומי - ולכך לא הונח כל בסיס ראיתי.

בהקשר זה ראוי להבהיר ולחדד, כי קיים הבדל מהותי בין שימוש (או התנהגות) לבין התמכרות. כפי שקיים הבדל

מהותי בין מי שנוהג לשתות אלכוהול מדי פעם לבין אלכוהוליסט, כך קיים הבדל מהותי בין מי שנוהג להמר מדי פעם לבין מי שמכור לכך. במקרה דנא לא הובאה לפני כל ראיה ממשית, העשויה לתמוך בטענת נאשם 4 להתמכרות להימורים. ממילא לא הונח לפני בסיס הולם באשר לצורך בנקיטת הליך טיפולי בהקשר זה; בוודאי שלא כתחליף ענישה.

58. הנה כי כן, במקרה דנא אין כל מקום לחרוג לכך קולה ממתחמי העונש ההולמים, וזאת הן בעניינו של נאשם 2 והן בעניינו של נאשם 4.

(2) גזירת עונשם של הנאשמים בתוך מתחמי העונש ההולמים - השיקולים הרלוואנטיים:

59. לאחר קביעת מתחמי העונש ההולמים על בית המשפט לגזור את עונשם של הנאשמים בתוך מתחמים אלה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

60. באשר לנאשמים דנא, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשם הם כלהלן:

(א) עבר פלילי:

נאשם 1 -

לנאשם 1, יליד 1971, ישנן 13 הרשעות קודמות. מדובר בעבר מכביד, שרובו בעבירות רכוש, כאשר נאשם 1 אף ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל. הרישום הפלילי הראשון של נאשם 1 הינו עוד מבית המשפט לנוער, והרשעתו הקודמת האחרונה של נאשם 1 מצביעה על בעייתיות חמורה בהתנהגותו. כזכור, נאשם 1 הצהיר אז על שינוי מהותי באורחות חייו, על רקע דאגתו למשפחתו ולילדיו, אך זמן קצר יחסית לאחר מכן ביצע את העבירות החמורות דנא. עברו הפלילי של נאשם 1 מלמד אפוא כי עסקין בנאשם החוזר ומבצע עבירות, הפוגעות בציבור, וכי עונשים שהושטו עליו בעבר לא הרגיעו אותו מלחזור ולשוב לסורו. פשיטא, שמדובר בנסיבה מהותית לחומרת העונש.

נאשמים 2 ו-4 -

לנאשמים 2 ו-4, שניהם ילידי שנת 1994, אין הרשעות קודמות. מדובר, כמובן, בנסיבה מהותית לקולת העונש.

(ב) הפגיעה של העונש בנאשמים ובמשפחותיהם -

הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע ללא ספק הן בנאשמים והן במשפחותיהם, ויש כמובן להתחשב גם בשיקול זה. יוזכר, כי נאשם 1 הינו נשוי ואב לארבעה ילדים, שניים מנישואין קודמים, כאשר כל ילדיו קשורים אליו ותלויים בו. נאשם 4 הינו נשוי ואב לתינוק. נאשם 2 אמנם אינו נשוי, אך תומך במשפחתו הקרובה ומשמש לה כעוגן.

(ג) הודאה ונטילת אחריות -

כל הנאשמים כפרו בעובדות כתב האישום ועקב כך התנהל לפני הליך שמיעת ראיות מלא ורב היקף. זוהי כמובן זכותו הבסיסית של כל נאשם לעמוד על ניהול משפטו במלואו ועל כן ברור כי אין לזקוף את עצם ניהול המשפט לחובת מי מהנאשמים (ור' גם בהוראות סעיף 40(א)6) סיפא לחוק העונשין). ואולם, בנסיבות אלה הנאשמים אינם זכאים להקלה, הניתנת למי שמודה באשמה ונטל אחריות על מעשיו, בבחינת "מוֹדָה וְעָזַב יָרְחָם" (משלי, פרק כ"ח פסוק י"ג). יודגש, כי בהקשר זה יש לדחות את טענת ב"כ נאשם 4 לפיה יש להקל עם מרשו נוכח

הודאתו במרבית המיוחס לו; וזאת על רקע הקביעות בהכרעת הדין בעניין הגרסה המופרכת והמטעה שהעלה נאשם 4 בעדותו בבית המשפט (לציטוט ר' בפסקה 6 דלעיל).

יחד עם זאת, שונה במקצת הוא עניינו של נאשם 1, נוכח ההסכמות שערך הלה עם המאשימה בקשר לבקשת החילוט. אכן, מדובר בהסכמות שנעשו רק לאחר מתן הכרעת הדין, אך עדיין יש בהן משום קבלת הדין. "קבלת הדין" - דהיינו הכרה בהכרעת דין מרשיעה לאחר שכבר ניתנה - אמנם אינה שקולה להודאה בטרם מתן הכרעת דין. ברם, הנימוקים המצדיקים הקלה בענישה עקב הודאה תקפים - אם כי במידה פחותה - גם במקרה של קבלת הדין לאחר הרשעה.

(ד) נסיבות חייהם של הנאשמים -

לא הוכחו לפניי, בעניין מי מהנאשמים, "נסיבות חיים קשות... שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה" (כאמור בהוראות 40א(8) לחוק העונשין). יחד עם זאת ראוי לציין, כי שלושת הנאשמים שלפניי גדלו בנסיבות חיים מורכבות ואף קשות.

עוד בהכרעת הדין אוזכרו נסיבות חייו של נאשם 1, אשר סבל מילדות קשה בה גדל ברחובות, אם כי הצליח לבנות עצמו מבחינה כלכלית (ר' בפסקה 80 להכרעת הדין). באשר לנאשמים 2 ו-4, נסיבות החיים המורכבות שבהן הם גדלו כבר תוארו לעיל, במסגרת ההתייחסות לתסקירי שירות המבחן.

(3) גזירת עונשם של הנאשמים בתוך מתחמי העונש ההולמים - דיון והכרעה:

61. שקלולם של כל השיקולים והנסיבות שצוינו לעיל - הן לכך חומרה והן לכך קולה - מוליך למסקנות שונות בעניין כל אחד מהנאשמים. על רקע שקלול זה, ובהתייחס לרכיב הענישה של מאסר בפועל, מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה בכפוף לאמור להלן:

נאשם 1 - בעניינו של נאשם 1 נסיבות החומרה עולות במשקלן, במידה רבה, על נסיבות הקולה. משקל חומרה מיוחד יש ליתן לעברו הפלילי המכביד, לרבות נסיבות הרשעתו הקודמת האחרונה. נסיבות אלה מלמדות כי אין על נאשם 1 מורא חוק; הוא שב ומבצע עבירות, הפוגעות בציבור, ואף מצהיר הצהרות חסרות כיסוי בבתי המשפט.

לפיכך, מיקומו של נאשם 1 מצוי לכאורה ברף החומרה העליון של מתחם העונש ההולם, ויש לגזור את דינו בהתאם. ברם, קבלת הדין על ידי נאשם 1 במסגרת ההסכמות בבקשת החילוט - כמו גם השווי הרב מאוד של רכוש בני הזוג אורן שחולט, שכולל כזכור את הדירה - מצדיקים הקלה מסוימת עמו. אני קובע אפוא את עונשו של נאשם 1 בשני שליש מתחם העונש ההולם, דהיינו: 30 חודשי מאסר בפועל.

נאשמים 2 ו-4 - באשר לגזירת עונשם של נאשמים 2 ו-4 בתוך מתחמי העונש ההולמים טענה ב"כ המאשימה באופן מקל בבירור. אמנם מדובר בנאשמים צעירים ללא עבר פלילי, אך מעבר לכך אין בעניינם נסיבות קולה מיוחדות המצדיקות את גזירת הדין ברף התחתון של מתחם העונש ההולם או בקירוב לו.

יחד עם זאת, בנסיבות העניין איני מוצא שטיעון ב"כ המאשימה הוא בלתי סביר במידה המצדיקה חריגה לחומרה הימנו, הגם שיש בו משום הקלה ממשית עם נאשמים 2 ו-4 (והשווה לאמור בפסקה 53 דלעיל בכל הקשור למתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1). אני קובע אפוא את עונשו של נאשם 2 ברף התחתון של מתחם העונש ההולם בעניינו, דהיינו: 8 חודשי מאסר בפועל; ואת עונשו של נאשם 4 מעט

למעלה מהרף התחתון של מתחם העונש ההולם בעניינו, דהיינו: 15 חודשי מאסר בפועל.

62. נוכח ההיבט הכלכלי של המובהק של עבירות הסמים, כדרך להתעשרות קלה, ענישה בגין עבירות אלה חייבת לכלול - בהיעדר נסיבות יוצאות דופן - גם ענישה כלכלית. יתר על כן, בענישה כלכלית יש להחמיר דווקא במקרים כבעניינו, בהם מדובר בסמים בערך כספי גדול מאוד. יחד עם זאת, מקובלת עליי בקשת הצדדים לפיה במסגרת הענישה הכלכלית יש מקום להתחשב בפגיעה הכלכלית הנגרמת לנאשמים בעקבות ההחלטה בבקשת החילוט.

בנסיבות אלה - ובהתחשב בתוצאות ההחלטה בבקשת החילוט - יש מקום להקל באופן ממשי בקנס שיושת על נאשמים 1 ו-4. במישור הענישה הכלכלית יש לנקוט ביד רכה גם בעניינו של נאשם 2, שעל פי הנסיבות שהוכחו בבית המשפט הינו אדם צעיר ולמעשה חסר-כל.

63. גם במישור הפסילה אין מקום להכביד את היד על נאשמים 1 ו-2, ודי בהשתתפות פסילה מותנית בעניינם. שונה, עם זאת, הוא דינו של נאשם 4, שכן הלה ביצע עבירות תעבורה משמעותיות ועל כן עונשו צריך לכלול רכיב של פסילה בפועל בנוסף לפסילה מותנית.

סוף דבר:

ו.

64. לפיכך - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר את דינם של הנאשמים כלהלן:

נאשם 1:

(א) 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

תקופת המאסר תימנה מיום מעצרו של נאשם 1 (23.10.14), למעט התקופה שריצה נאשם 1 בגין ת.פ. 29789-11-12 במהלך מעצרו בתיק דנא, דהיינו: תקופה של 6 חודשים ו-22 ימים, שאותה **אין** לנכות.

(ב) מאסר על תנאי למשך 10 חודשים, אותו לא יישא נאשם 1 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

(ג) קנס בסך של 10,000 ₪, או 50 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.7.17 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. היה ונאשם 1 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

(ד) פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר לא יעבור נאשם 1 עבירה מהעבירות המנויות בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

נאשם 2:

(א) 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי התקופה שבין יום 2.10.14 לבין יום 23.10.14.

על נאשם 2 להתייב לריצוי עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר עליו יורה שירות בתי הסוהר, ביום

15.12.16 עד השעה 10:00.

על ב"כ נאשם 2 ליצור קשר, בהקדם האפשרי, עם הגורם הרלוואנטי בשירות בתי הסוהר על מנת שייערך מיון מוקדם לנאשם 2 שיקל על קליטתו למאסר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא נאשם 2 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

(ג) קנס בסך של 5,000 ₪, או 25 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.7.17 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. היה ונאשם 2 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ד) פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר לא יעבור נאשם 2 עבירה מהעבירות המנויות בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

נאשם 4:

(א) 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי התקופה שבין יום 2.10.14 לבין יום 23.10.14.

על נאשם 4 להתייצב לריצוי עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר עליו יורה שירות בתי הסוהר, ביום 15.12.16 עד השעה 10:00.

על ב"כ נאשם 4 ליצור קשר, בהקדם האפשרי, עם הגורם הרלוואנטי בשירות בתי הסוהר על מנת שייערך מיון מוקדם לנאשם 4 שיקל על קליטתו למאסר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא נאשם 4 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

(ג) קנס בסך של 5,000 ₪, או 25 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.7.17 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. היה ונאשם 2 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ד) פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, מיום 1.12.16. על נאשם 4 להפקיד כל רישיון נהיגה שבידיו, במזכירות בית המשפט, עד ליום הנ"ל.

(ה) פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר לא יעבור נאשם 4 עבירה מהעבירות המנויות בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, או עבירה מהעבירות אליהן מפנות הוראות סעיף 36 לפקודת התעבורה.

65. הסמים וכליהם יושמדו. באשר ליתר המוצגים ניתן בזה צו כללי, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

66. המזכירות תשלח העתק גזר דין זה לקצינת המבחן המחוזית, נוכח האמור בפסקה 26 דלעיל והצורך להפיק לקחים עקב כך באשר להתנהלות שירות המבחן. ב"כ המאשימה תוודא המצאת גזר הדין לקצינת המבחן המחוזית.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, יום רביעי ט"ו חשוון תשע"ז, 16 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.